

Sygn. akt VIII C 1393/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 14 września 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: staż. P. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 września 2018 roku w Ł.

sprawy z powództwa E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G.

przeciwko P. Ł.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 1393/18

UZASADNIENIE

W dniu 8 marca 2018 roku powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko P. Ł. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 3.591,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzona pozewm wierzytelność wynika z zawartej z (...) S.A. w O. w dniu 21 grudnia 2016 r. umowy pożyczki. Pozwany nie wywiązał się z obowiązku zwrotu pożyczonej kwoty. W dniu 17 stycznia 2017 r. powód zawarł z pierwotnym wierzycielem umowę cesji, na mocy której przejął prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu powyższej umowy. Na dochodzoną pozewm kwotę składają się: 2.250,52 zł z tytułu należności głównej, 69,59 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych od dnia wypowiedzenia umowy, 52,81 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych od dnia następnego po wypowiedzeniu umowy do dnia sporządzenia pozwu oraz 1.218,72 zł z tytułu prowizji za udzielenie pożyczki.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 3 -4)

W dniu 10 kwietnia 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 5 v.)

Od powyższego orzeczenia P. Ł. złożył sprzeciw i wniósł o oddalenie powództwa.

(sprzeciw k. 6)

Postanowieniem z dnia 16 maja 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

(postanowienie k. 9)

Do zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

(protokół rozprawy k. 49)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 grudnia 2016 r. P. Ł. zawarł z (...) S.A. w O. umowę pożyczki ratalnej nr (...), na podstawie której pozwany otrzymał kwotę 3.000 zł.

(umowa pożyczki ratalnej k. 22- 25, harmonogram k. 26- 27)

W dniu 17 stycznia 2017 r. (...) spółka z o.o. w W. zawarł z (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. umowę przelewu wierzytelności. Stroną umowy był również (...) S.A. w O., jako poprzednik prawny cedenta.

(umowa przelewu wierzytelności k. 32- 34)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. nie wykazał, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do P. Ł. wynikająca z zawartej przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem umowy pożyczki w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie udowodnił, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanego od (...) spółka z o.o. w W. wobec nie wykazania, że podmiot ten skutecznie nabył wierzytelność od (...) S.A. w O.. Z przedstawionej przez stronę powodową umowy pożyczki ratalnej nr (...) wynika jasno, że pierwotnym wierzycielem był (...) S.A. w O.. Co prawda powód złożył zawartą w dniu 17 stycznia 2017 r. umowę przelewu wierzytelności, jednak została ona zawarta pomiędzy (...) spółka z o.o. w W., a (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.. Stroną umowy był również (...) S.A. w O., który został określony jako poprzednik prawny cedenta. Jednak w treści umowy brak jest postanowień dotyczących sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) S.A. w O., a (...) spółka z o.o. w W.. Co więcej z przedstawionego pełnomocnictwa udzielonego M. K. przez (...) S.A. w O., wynika, że obejmowało ono umocowanie do dokonania dwóch czynności, w tym do podpisania umowy przelewu wierzytelności pomiędzy pierwotnym wierzycielem, a (...) spółka z o.o. w W.. Tymczasem strona powodowa nie złożyła umowy sprzedaży wierzytelności zawartej pomiędzy pierwotnym wierzycielem, a (...) spółka z o.o. w W..

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W konsekwencji w przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że pozwany powinien zapłacić mu należność w wysokości dochodzonej pozwem. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela zaś stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku (I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76), że rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności jeżeli strona jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa

na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Na marginesie należy w tym miejscu przytoczyć treść art. 207 § 6 k.p.c., zgodnie z którym Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie złożyła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Zgodnie z treścią powołanego powyżej przepisu zaniedbania strony w zakresie zgłoszenia na oznaczonym etapie postępowania twierdzeń i dowodów rodzą poważne konsekwencje, bowiem strona ta traci prawo ich powołania na późniejszym etapie postępowania.

W niniejszej sprawie uznać należy, iż to pierwsze posiedzenie przeznaczone na rozprawę wyznaczało dla powoda ostateczny termin na zgłoszenie stosownych wniosków dowodowych, czego jednak powód nie uczynił. Konstatacji tej nie zmienia okoliczność, iż Kodeks postępowania cywilnego daje stronom możliwość przedstawienia nowych dowodów w postępowaniu odwoławczym (art. 381 k.p.c.). Możliwość ta jest bowiem obostrzona określonymi warunkami - potrzeba powołania się na dany dowód musi się ujawnić już po zakończeniu postępowania przed Sądem pierwszej instancji - przy czym strona nie może skutecznie żądać ponowienia lub uzupełnienia dowodu w postępowaniu apelacyjnym li tylko dlatego, że spodziewała się korzystnej dla siebie oceny określonego dowodu przez Sąd pierwszej instancji (por. wyrok

SN z dnia 10.07.2003 r., I CKN 503/01, LEX nr 121700; wyrok SN z dnia 24.03.1999 r., I PKN 640/98, OSNP 2000/10/389).

Na gruncie przedmiotowej sprawy uznać należy, że konieczność wykazania legitymacji czynnej powoda istniała niewątpliwie już na etapie postępowania przed Sądem pierwszej instancji, skoro twierdzenie to stanowiło podstawę roszczenia dochodzonego niniejszym powództwem. Strona powodowa musiała mieć świadomość niedostatecznej mocy dowodowej złożonych do akt sprawy dokumentów, zwłaszcza że od początku postępowania była ona reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika.

Z powyższych względów, powództwo w przedmiotowej sprawie musiało podlegać oddaleniu, gdyż powód nie udowodnił swojej legitymacji czynnej.